

LENOWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

się, [się].

Teksty nie oznaczają é.

[*praes 1 sg lenuję się.*] ∅ *imp 2 sg lenuj się.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.; poza tym XVIII w.: lenować.

Nie chcieć czegoś zrobić; tu z przeczeniem: być gotowym do czegoś:

lenować się ku czemu: Nie lenuyże fie theż przyiacielowi ku kázdey poczćiwey poľudze iego.

RejZwierc 24v.

[*cum inf: NAdto bráćia moi zdrowi bądzćie w Pánu Toľz piľác wam/ teraz iednák nie ľenuię fię*
[mihi quidem non pigrum; nie leń mię BudNT] BudBib Philipp 3/1.]

Formacje współrdzenne cf LENIĆ SIĘ.

KN